

**Muzeum
Vysoké nad Jizerou**

- občanem.
- Rozvoj občanské společnosti - podporovat spolkovou a charitativní činnost.
 - Podpora kulturních a sportovně-rekreačních akcí.
 - Dostupnost zdravotní péče - rovnoměrná síť zdravotních zařízení.
 - Dostupnost bytů - prověřovat možnosti levné bytové výstavby, nástaveb a vestaveb.
 - Zvyšovat pocit sociální jistoty pro občany - vytvářet sociální fondy v obcích.
 - Prevence závislosti na drogách - osvěta, rychlé postihy již při prvních deliktech.
 - Prevence korupce - vytipovat korupční místa, omezovat její možnosti.
 - Potlačování hospodářské kriminality - zavést veřejně prospěšné práce pro dlužníky.
 - Více dětí - podpora rodin s dětmi.
 - Podpora cestovního ruchu.
- Problémy řešit předem a nikoliv až po katastrofě!
- Vše ostatní včetně vlastních sociálních a ekologických projektů je na www.joukl.cz

Dana Martincová

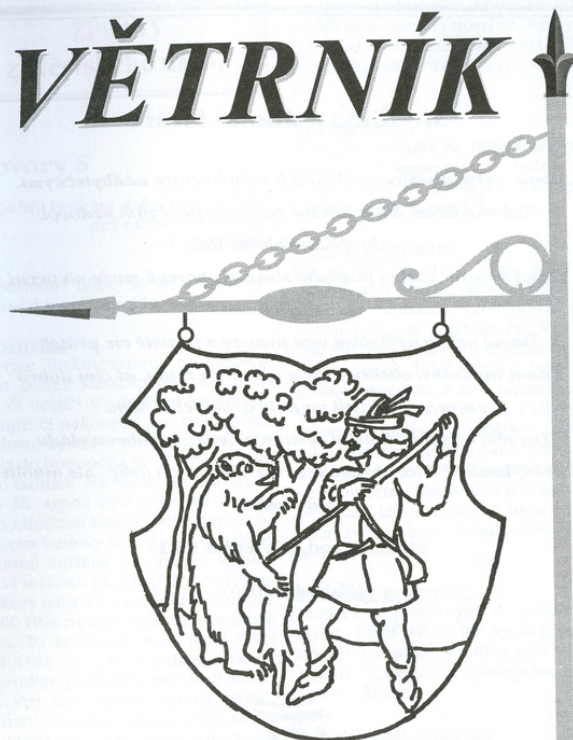
nabízí zpracování

- **daňové evidence a účetnictví,**
- **mzdového účetnictví,**
- **daňových přiznání**

**Kontakt: 512 13 Bozkov 17,
tel: 481 682 142, mobil 605 217 561**

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 9-10/2006, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.
Redakce-Muzeum-tel.: 481 593 118
V roce 2006 vytiskl R. Friede, Roprachtice - tel.: 606 229 129

VĚTRNÍK

Září - říjen 2006

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Modlitba jednoho faráře

*Pane, vytyč hranice nadbytku a učíš hranice nadbytečnými.
Nedovol lidem dělat falešné peníze a penězům nedovol,
aby dělaly falešné lidi.*

*Vezmi prosím ženám poslední slovo a upomeň muže na první
slovo jejich žen.*

Daruj našim přátelům více pravdy a pravdě víc přátel.

*Pohni úředníky, obchodníky a dělníky k tomu, ať činí dobro
a nejsou závislí na dobročinných lidech.*

Dej těm ve vládě dobrou češtinu a Čechům dobrou vládu.

*A pečuj laskavě o to, abychom přišli všichni do nebe - ale nikoliv
teď hned!*

Münsterland, k 1. lednu 1882

(Blahoslav 2006)

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Každý krok na dobré cestě je lepší
než vůbec nevykročit.*
J. A. Komenský

V poslední době se nám podařilo vykročit hned několika směry.

Spořitelna

Nejvíce diskutovaným problémem bylo téměř shakespeareovské téma "žít či nežít"? V přeneseném smyslu "koupit či nekoupit" pro naše město budovu bývalé spořitelny, která by měla do budoucna sloužit především jako radnice. Na posledním zasedání MZ 28. srpna byla po delší debatě tato záležitost kladně odhlasována 6 : 2. Cena budovy byla z původních 16 milionů snížena pro město Vysoké na 11 milionů plus 270 tisíc korun za veškerý nábytek a zařízení restaurace a 700 tisíc na daň z převodu nemovitosti. To znamená, že si MěÚ musí vzít úvěr ve výši 4 miliony korun. Z prodeje pozemků získalo 8 milionů. Pro vaši informovanost, vážení čtenáři, uvádíme zatím jen tato nejzákladnější data, o podrobnostech vás budeme pravidelně informovat.

Základní škola

To je druhý důležitý krok vpřed. V minulém čísle jsme vám oznámili, že práce na přestavbě všech místností bývalé knihovny byly započaty. Celé přizemí po pravé straně školy (směrem do silnice) bylo podřízáno. Při práci se však objevily další velké

stavební nedostatky, které se musí z důvodů bezpečnosti a hygieny odstranit. Původně plánovaná délka přestavby bude muset být prodloužena.

Nové bytovky

V současné době se připravuje projektová dokumentace. Jedná se o výstavbu v prostoru zahrádek u dopravního hřiště ISS.

Větrné elektrárny

To je bohužel krok zpět. Městský úřad Semily stavbu původně povolil a firma J. Sucharda SCS Jablonec nad Nisou začala se stavbou. MZ Vysoké nad Jizerou se stavbou souhlasilo, ale bylo vyzváno 14. 2. 2006 k revokaci tohoto usnesení, a to Krajským úřadem Libereckého kraje, Odborem rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí. Firma pana Suchardy se nejen odvolala, ale podala žalobu ke Krajskému soudu Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Zatím není jasné, "kam svět se hne", řečeno slovy Jana Nerudy.

Prodané pozemky

Majitel prodaných pozemků JUDr. Josef Měchura spolupracuje s MěÚ, jak slíbil, své sliby plní a jistě i splní. Dá se říci, že spolupráce je na vysoké úrovni.

Informační centrum

MZ schválilo financování tohoto projektu. Jedná se o pracovníkovi, který Centrum povede. Je to práce velice náročná, na čas, na znalosti, i jazykové, a velice zodpovědná. Neméně důležité je i prostředí, kde bude Centrum umístěno.

Pozemky

Po schválení Územního plánu se uva-

žuje o prodeji parcel pro výstavbu rekreačních a rodinných domků v Helkovicích. Jsou to pozemky: 601/1 - 3697 m² a 594/1 - 4594 m².

Komunální volby

Do uzávěrky tohoto čísla se s přispěvkem přihlásil jen zástupce České strany sociálně demokratické (ČSSD). Sdružení nezávislých kandidátů (SNK) Pro město a občany,

Občanská demokratická strana (ODS) a KDU-ČSL dodaly kandidátní listiny.

Registrace

Rozhodnutí o registru kandidátních listin volebních stran ve Vysokém nad Jizerou: ČSSD, ODS, SNK Pro město a občany, KDU-ČSL.

*Z rozhovoru se starostou připravila
Ludmila Hnyková*

Oznámení o době a místě konání voleb do zastupitelstva obce

podle § 29 zák. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí
a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů,
a do Senátu Parlamentu České republiky

Volby do zastupitelstva obce a do Senátu se uskuteční

v pátek 20. října 2006 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a
v sobotu 21. října 2006 od 8.00 hodin do 14.00 hodin

Místo konání voleb:

ve volebním okrsku č. 1 - Vysoké nad Jizerou

je volební místnost na Městském úřadě ve Vysokém nad Jizerou pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, to je ve Vysokém nad Jizerou

ve volebním okrsku č. 2 - Sklenařice

je volební místnost v bývalé škole ve Sklenařicích pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, to je ve Sklenařicích

ve volebním okrsku č. 3 - Horní Třč

je volební místnost v sokolovně v Horní Třči pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, to je v Horní Třči

ve volebním okrsku č. 4 - Stará Ves

je volební místnost ve skladu náhradních dílů ZD Horal pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, to je ve Staré Vsi

ve volebním okrsku č. 5 - Helkovice

je volební místnost na Městském úřadě ve Vysokém nad Jizerou pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, to je v Helkovicích

Voliči bude hlasování umožněno poté, co prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni volit na území České republiky.

Voliči budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

Ve Vysokém nad Jizerou dne 4. září 2006

Matura Jindřich
starosta města

ČSSD

Vážení spoluobčané,

před volbami do zastupitelstev měst a obcí a prvním kolem voleb do Senátu Parlamentu České republiky, které se budou konat 20. až 21. října 2006, si Vám dovolujeme představit kandidátku levicové strany ČSSD do Městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou:

	Jméno a příjmení	Věk	Povolání	Bydliště	Politická příslušnost
1.	Ondřej Hájek	29 let	signalista ČD	Horní Třč	člen ČSSD
2.	Luděk Petruška	70 let	důchodce podnikatel	Vysoké nad Jizerou	člen ČSSD
3.	Petr Haba	63 let	důchodce-předseda TJ Sokol Sklenařice	Sklenařice	člen ČSSD
4.	Oldřich Slavík	30 let	soukromý zemědělec	Horní Třč	bez pol. přísl.
5.	Martin Patočka	31 let	řezník	Sklenařice	bez pol. přísl.
6.	MUDr. Ivana Svatá	53 let	invalidní důchodkyně	Stará Ves	členka ČSSD

Z našeho volebního programu:

1. Máme zájem spolupracovat s ostatními politickými stranami na rozvoji budování a prosperitě města a přidružených obcí.
2. Chtěli bychom, aby vedení našeho města šlo důsledně za možností získání finančních prostředků ze státního rozpočtu od Evropské unie, o což jsme usilovali i v minulém volebním období.
3. Plně jsme se stavěli za odkoupení budovy České spořitelny ve Vysokém nad Jizerou a budeme nadále podporovat její rekonstrukci pro účely města.

4. Nadále chceme prosazovat zadávání veřejných zakázek pro naše město formou výběrového řízení, aby bylo čitelné pro všechny občany.

5. Máme zájem podporovat veškeré sportovní a kulturní dění v našem městě.

6. Budeme spolupracovat s orgány Policie ČR při zabezpečování veřejného pořádku a tím předcházet vloupáním a vandalismu.

7. V oblasti ekologie chceme chránit naše lesy a veřejnou zeleň, zejména městský park. Budeme dohlížet na vodní toky tak, aby nebyly znečišťovány a různě znehodnocovány.

ČSSD vždy uplatňovala politiku sociální spravedlnosti a zaměstnanosti. Ekonomické výsledky v našem státě za minulé čtyřleté volební období, kdy ČSSD byla vedoucí stranou v koalici, hovoří samy za sebe. Hospodářství vzrůstá, rozvíjí se a koruna posiluje. To vše se promítá i do komunální politiky.

Námi navržení zastupitelé do MZ - naši kandidáti -, pokud jim odevzdáte své hlasy, budou pracovat nezištně a zodpovědně pro blaho města a spoluobčanů. Zájmy města budou vždy nadřazeny nad jejich osobní prospěch.

Chceme Vás požádat o jejich podporu, domníváme se, že by se mnohé v našem městě mohlo změnit k lepšímu. Přijďte proto všichni k volbám, nechceme Vás klamat. Dobře vybírejte. ZMĚNA JE ŽIVOT.

Za kandidáty ČSSD Luděk Petruška

Nezávislí

SNK - Pro město a občany

Kandidátní listina Sdružení nezávislých kandidátů - Pro město a občany:

Jméno, příjmení	Věk	Povolání	Název obce	Pol. přísl.
1. Jindřich Matura	58	starosta města	Vysoké nad Jizerou	BPP
2. Petr Srna	39	ved. prodeje KPK, a. s.	Vysoké nad Jizerou	BPP
3. František Matoušek	39	podnikatel	Vysoké nad Jizerou	BPP
4. Bedřich Čech	42	odborný lesní hospodář	Vysoké nad Jizerou	BPP
5. Ing. Markéta Zelinková	46	ředitelka ISS Vysoké	Vysoké nad Jizerou	BPP
6. Josef Večerník	51	opravář ZD Horal	Vysoké nad Jizerou	BPP
7. PharmDr. Dalibor Durd'a	40	lékárník	Vysoké nad Jizerou	BPP
8. Mgr. Lucie Strnádková	26	právníčka	Vysoké nad Jizerou	BPP
9. Josef Nosek	52	truhlář	Vysoké nad Jizerou	BPP

Rozhovor s chirurgem prof. MUDr. Zbyňkem Vobořilem, DrSc., přednostou chirurgické kliniky FN a vedoucím katedry chirurgie Lékařské fakulty UK Hradec Králové, kandidátem do Senátu Parlamentu České republiky (PČR)

Pane profesore, jste uznávaným odborníkem, jistě hodně vytištěným; co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl kandidovat v nadcházejících volbách do Senátu PČR?

Od dětství jsem si přál být lékařem a toto přání se mi bohudíky splnilo. Povolání lékaře je ale služba. Zdůrazňuji službu, a to pokorná služba. Lékař léčí nejen nemoc; musí léčit celého člověka, jak se lidově říká, nejen tělo, ale i duši. Lékař musí být ve stálém kontaktu s lidmi a při tom a právě proto je, ať si to připouští, nebo ne, veřejným činitelem. Podívejte se jen do naší národní historie - mezi jejími velkými osobnostmi najdeme mnoho lékařů. Při svém povolání jsem získal mnoho zkušeností, které chci ve zralosti svého života zúročit i na veřejném poli. V Senátu se dá pro lidi hodně udělat. Práci v Senátu PČR, dostanu-li od svých spoluobčanů k výkonu funkce senátora důvěru, budu chápat opět jako službu, jako logické pokračování své služby dosavadní.

Je to váš první pokus o vstup do aktivní politiky, nebo už máte nějaké zkušenosti s touto činností, třeba na komunální úrovni? Byl jste členem nějaké politické strany?

Nikdy jsem nebyl členem žádné politické strany. Veřejně činný jsem však byl jako lékař de facto trvale. Např. v rámci Českého červeného kříže jsem dlouhodobě působil osvětově, byl jsem aktivně činný i v komunální politice - v místě bydliště jsem pracoval dlouhá léta v komisi místní samosprávy, kde jsem měl v referátu ekologii a životní prostředí, a myslím, že se podařilo za dobu tohoto mého působení udělat hodně dobré práce.

O vstup do Senátu se ucházíte jako nestraní. Je vám některá z politických stran - včetně těch, které nepůsobí u nás, ale v zahraničí, bližší než ostatní?

Svým založením jsem bytostně demokrat. Jsou mi tedy blízké všechny demokratické strany. Každá z demokratických stran má ve svém spektru některé aspekty, které mne oslovují. Protože jsem věční a praktikující křesťan, mám úplně nejbližší ke křesťanským stranám.

Vybral jste si volební obvod, do kterého spadá i Vysoké nad Jizerou, kde jste v letech 1964 až 1966 působil jako lékař v nemocnici, dnešním Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie. Zapojoil jste se v té době do místního společenského života? Udržujete kontakty s někým z Vysokého, resp. máte k našemu městu osobní vztah i dnes?

K Vysokému a k celému tomuto regionu mám velmi blízký, až niterný vztah. Od raného dětství jsem velice často pobýval v Jilemnici u svého strýce profesora Antonína Kadlece, který od konce 20. let až do odchodu do důchodu v 50. letech působil na jilemnickém gymnáziu, byl neobyčejně veřejně, spo-

lečensky, sportovně a kulturně činný, respektovaný a oblíbený. Byl nadšeným vlastencem a propagátorem celého regionu. Později jako školák a student jsem v jeho rodině trávil vždy celé prázdniny. Se strýcem a jeho ženou, tetou Martou, tatínkovou sestrou, jsem s jejich starou aerovkou projel celý kraj křižem křižem a zamiloval jsem si ho. Poznal jsem krásnou, ale i drsnou přírodu tohoto kraje a moudré a pracovitě lidi, kteří v něm žijí. Pro mne bylo téměř samozřejmé, že po promoci jsem si zvolil jako první místo svého lékařského působení nemocnici ve Vysokém nad Jizerou. Tady jsem se seznámil s dalšími vynikajícími lidmi, s ušlechtilým panem primářem Petrem Putolovem, s lidsky krásným kolektivem nemocnice - s vrchní sestrou Adélou Hanušovou, paní Marií Hejralovou a její muzikální rodinou, s paní Mařenkou Růčkerovou, která byla laskavou duší ústavu, s paní Boženou Vackovou, paní Miladou Vašíčkovou, sestrou Janou Škodovou, panem Rudolfem Smolou, s Járrou a Jiřinkou Smetanovými a mnohými dalšími, kteří mně, mladému lékaři na první lékařské štaci, názorně ukázali, jak krásně a lidsky je možné o nemocné pečovat. Tady jsem si jasně uvědomil, že podstatou práce lékaře musí být služba. I poté, co jsem odešel na Lékařskou fakultu UK v Hradci Králové, jsem se do Vysokého a zdejšího regionu stále vracel. Po mnoho let jsem zastupoval pana primáře v době jeho dovolených. A o sobotách a nedělích jsem se společností svých zdejších přátel, s paní Růčkerovou, se sestrou Loni Schweidlerovou nebo se Smetanovými, putoval po kraji a poznával jeho lidi a památky. Fascinovala mne stará kultura města zapadlých vlastenců, jeho historie i vědomá návaznost současných obyvatel města na jeho vynikající minulost. Ačkoliv jsem se sám aktivně činnosti spolků ve městě neúčastnil - byl jsem po promoci a pořád jsem musel studovat -, pravidelně jsem navštěvoval všechny akce. Poté, co zde byl založen ústav chirurgie ruky, jezdil jsem do Vysokého za svým přítelem panem docentem Dlabalem. Můj syn, tehdy student medicíny, u pana docenta opakovaně dlouhodobě stážoval. Současné představitelé ústavu znám dobře z jejich odborných vystoupení na našich odborných chirurgických akcích a mám radost z jejich úspěchů. Mnozí z těch krásných lidí, se kterými jsem sám spolupracoval, již bohužel nežijí. Vazba a láska k Vysokému a celému regionu, jak vidíte, však u mne trvale zůstala.

Kterých svých vlastností si nejvíce ceníte? Pomohou vám jako senátorovi, budete-li zvolen?

Všeobecně si nejvíce vážím pracovitosti, pilnosti, vzdělanosti, čestnosti a věrnosti. Byl bych rád, kdyby uvedené vlastnosti lidé viděli také u mne a snažím se o to. Myslím, že člověk, který usiluje o funkci ve veřejném životě, by tyto vlastnosti měl mít.

Jak se k vašemu rozhodnutí kandidovat staví rodina, přátelé a kolegové?
Podporují mne, i když vědí, že to nebude lehké.

Jaké máte záliby?

Mám rád hudbu, hraji na housle, ale zastupoval jsem i varhaníky při bohoslužbách, a píšu krátké hudební skladbičky pro potěchu duše. Mám rád výtvarné umění a sochařství, amatérsky maluji. Miluji historii, hlavně českou. Rád plavu. Miluji svoji rodinu - manželku, děti a vnuky.

Stanete-li se senátorem, bude to pro vás jistě znamenat časovou a s velkou pravděpodobností i fyzickou a psychickou zátěž. Budete dále působit jako chirurg?

Být lékařem je poslání a chirurgie je vášně pro celý život. Pokud mi to povinnost dovolí, budu dále své pacienty léčit a operovat.

Co všechno jste ochoten obětovat postu senátora, pokud se budete muset vzdát něčeho, co jste dosud dělal?

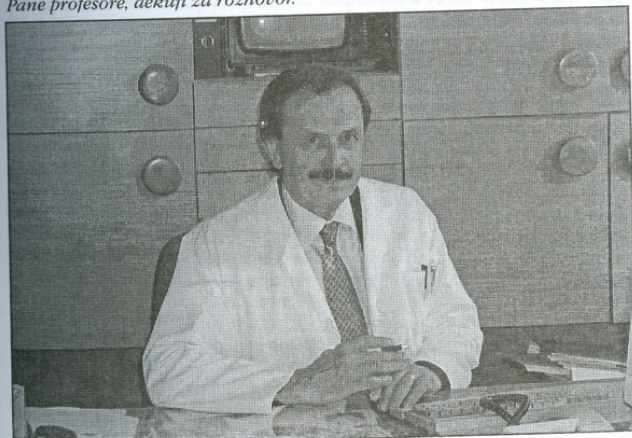
Jistě budu mít méně volného času pro sebe a hlavně budu muset výrazně omezit své koníčky. Pokud mi zbude nějaká volná chvíle, budu ji chtít věnovat svým vnukům.

Které mravní zásady stojí na vašem žebříčku nejvýše? Mám na mysli ty, jež jste nikdy neporušil.

Jsem jen člověk a jako takový jsem chybný. Kdo z lidí může říci, že alespoň nějakou zásadu nikdy neporušil? Jak jsem již uvedl výše, nejvíce si vážím čestnosti a věrnosti. A takto se snažím žít.

Pane profesore, děkuji za rozhovor.

al

Chcete uskutečnit své sny ? Probud'te se.

Kandidátka do Senátu PČR
PhDr. Věra Picková
 dětská psycholožka

členka Městského zastupitelstva
 v Semilech a Krajského zastupitelstva
 v Liberci, zvolená za KSCM

místopředsedkyně Krajské rady
 zdravotně postižených

vdaná, matka tří dospělých dětí

Vážení občane,

v letošních senátních volbách se ucházím i o Váš hlas, a proto bych se Vám velmi ráda představila: Před pětadvaceti lety jsem se z Prahy přistěhovala do Podkrkonoší, abych zde našla pohádkovou krajinu, hezkou práci a příjemné lidi. Pracuji jako psycholožka v pedagogicko - psychologické poradně a s mnohými z Vás jsem se mohla setkat na besedách pro rodiče.

Před třinácti lety jsem začala spolupracovat s Podkrkonošskou společností přátel dětí zdravotně postižených, kterou dnes zastupuji v Krajské radě zdravotně postižených Libereckého kraje. Sociální problematika je mi blízká, věnuji se jí i ve výboru krajského zastupitelstva.

Jsem městskou i krajskou zastupitelkou. Zejména v Liberci ne všechna rozhodnutí mohu podpořit. Jako představitelka levice si nejsem jista tím, že konkrétní rozhodnutí budou skutečně ve prospěch občanů, pacientů, rodin s dětmi nebo žáků a studentů. Leckdy se nemohu zbavit dojmu, že se finance rozdělují spíše těm, kteří si o ně umějí říci, nežli těm, kteří je mnohem naléhavěji potřebují. Ve své práci, stejně jako Vy, narážím na nekvalitní zákony. Víím, že nedostatky mnohdy spočívají v mechanismech jejich tvorby a myslím si, že Senát by měl být pojistkou především v tom, aby ještě před tím, než zákony začnou vymezovat naše životy, byly vyloučeny od nelogičnosti, které se do nich dostaly cestou desítek i stovek pozměňovacích návrhů.

Práce v Senátu podle mých představ vyžaduje i znalost problémů lidí v regionu. Předpokládá i úzký kontakt se samosprávou. V dosavadní práci jsem se naučila poměrně rychle zorientovat i v oblastech, které nejsou mojí hlavní

doménou. Když něco dělám, snažím se to dělat pořádně. Budu ráda, když mne ve volbách podpoříte a budu Vás o tom moci přesvědčit.

Chtějí-li lidé, aby život odpovídal jejich představám, měli by je uplatňovat. Byla jsem vždy mezi těmi, kteří k tomu chtěli vytvářet podmínky. I proto jsem si zvolila jako motto své volební kampaně větu, která podle mne obsahuje velkou naději pro budoucnost: **CHCETE USKUTEČNIT SVÉ SNY? PROBUDETE SE.** Přijměte, prosím, mé pozvání a přijďte k volbám v pátek 20. či sobotu 21. října 2006. I Váš hlas rozhodne o tom, jak se ve Vašem městě, kraji a republice bude žít.

PhDr. Věra Picková

ODS

Kandidátní listina Občanské demokratické strany pro volby do zastupitelstva města Vysokého nad Jizerou konané ve dnech 20. a 21. října 2006

	Jméno, příjmení	Věk	Povolání	Název obce
1.	Ing. Ivan Hanuš	49	podnikatel	Vysoké nad Jizerou
2.	Jaroslav Kučera	55	podnikatel	Vysoké nad Jizerou
3.	Martin Petruška	41	podnikatel	Vysoké nad Jizerou
4.	Ing. Josef Hejral	52	ekonom	Vysoké nad Jizerou
5.	Karel Bárta	52	podnikatel	Vysoké nad Jizerou
6.	Svatava Hejralová	49	adm. pracovnice	Vysoké nad Jizerou
7.	Martin Hnyk	32	zaměstnanec	Vysoké nad Jizerou
8.	Vladimír Brtek	58	ekonom	Vysoké nad Jizerou
9.	Marie Trunečková	54	účetní	Vysoké nad Jizerou

Vážení čtenáři!

Dovolte mi, abych se Vám krátce představil jako kandidát do Senátu Parlamentu České republiky za ODS.

Jmenuji se Jiří Čerovský a narodil jsem se 23. 5. 1955 v Semilech. Zde jsem vystudoval gymnázium a následně Přírodovědeckou fakultu UK v Praze, obor biologie - chemie.

Od roku 1984 jsem deset let učil na Sportovní škole a gymnáziu v Jablonci nad Nisou. Na podzim roku 1994 jsem byl zvolen starostou města a tuto funkci vykonávám již dvanáctý rok. Jsem ženatý a v roce 1984 jsem se s rodinou přestěhoval ze Semil do Jablonce nad Nisou.

Mezi mé velké koníčky patří již od útlého věku sport. Nejříve to bylo sjezdové lyžování a později atletika. Deset let jsem reprezentoval Československo v běhu na 110 m překážek. V současné době se věnuji cyklistice a v zimě lyžování. Jako Semilák jsem pochopitelně jezdil na sjezdovky také na Šachty. Pamatuji si ještě na vlek s klasickou kotvou a na pády z ní, když byla ledová stopa. Také si pamatuji, když fungovaly skokanské můstky. Čas mnoho věcí mění, ale podmínky pro sjezdové lyžování jsou u Vás v současnosti nesrovnatelně lepší. Rád na Šachty zase přijedu. Vzpomínku mám rovněž na vyšlapané tratě ze Semil do Vysokého. Na běžkách jsem je několikrát prošel a užil si své. Silný vítr na Zimrově nebo nahoře na kopci u borovice a k tomu mráz za nehty, tak to bylo něco. Pochopil jsem, že to je kraj pro silné a pracovitě lidi, kteří si musí své živobytí tvrdě odpracovat. To uznávám a respektuji.

Protože pocházím ze stejného kraje jako Vy a mám jej rád, chci se pokusit o jeho zastupování v Senátu.

KDU-ČSL

Kandidátní listina Křesťanské a demokratické unie - Československé strany lidové pro volby do Zastupitelstva obce Vysokého nad Jizerou konané dne 20. a 21. října 2006

Jméno a příjmení	Věk	Povolání	Trvalý pobyt	Politická příslušnost
1. Vladimír Vodešálek	42	ředitel spol. s r. o.	Vysoké nad Jizerou	BPP
2. Bc. Jaroslav Havelka	49	vychovatel	Vysoké nad Jizerou	člen KDU-ČSL
3. Jaroslav Rak	64	pracující důchodce	Sklernařice	BPP
4. Jana Bartoničková	45	kontrolní pracovnice	Vysoké nad Jizerou	člen KDU-ČSL
5. Jana Vaváčková	65	pracující důchodkyně	Vysoké nad Jizerou	BPP
6. Jiří Doubalík	50	vedoucí RTG laborant	Vysoké nad Jizerou	člen KDU-ČSL
7. Jiří Čermák	25	skladník	Stará Ves	BPP
8. Jan Hejral	49	středoškolský učitel	Vysoké nad Jizerou	BPP
9. Inka Doubalíková	53	pečovatelka	Vysoké nad Jizerou	BPP

KRKONOŠE

Pětadvacet památných stromů

Na území Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma si můžeme prohlédnout pětadvacet památných stromů mimořádného vzrůstu nebo stář. Památným (stromem nebo stromořadím) je podle zákona o ochraně přírody a krajiny vyhlášen ten strom, který vyniká svým vzrůstem, věkem nebo je charakteristickou krajinnou dominantou či zvlášť cennou nepůvodní dřevinou. Památným je i ten strom, který připomíná historické události nebo ke kterému se vážou různé pověsti a báje. Mezi nimi je nejvíce lip. Zajímavá je například i stoletá třešeň v Horním Lánově a vrba v Černém Dole stará zhruba 250 let a vyrůstající v nadmořské výšce 620 m, což je ojedinělé. Pozoruhodný je i jilm u Harrachovky, dub v Jablonci nad Jizerou (těsně vedle hlavní silnice u cesty k nádraží; je významný stářím odhadovaným na 250 let) a jasan ztepilý ve Volském Dole u Špindlerova Mlýna rostoucí v nadmořské výšce 850 m na místě dalekého výhledu do kraje. Jasan je památným stromem od roku 1979. Stářím stromu bylo odhadováno na cca 180 let, výška asi 20 metrů, obvod kmene téměř 5 metrů. Jednalo se o jediný známý jasan těchto rozměrů v Krkonoších. Nejmladší z památných stromů, špindlerovskou jedli, důvěrně znají obyvatelé i návštěvníci města. Roste

na náměstí a je jeho důstojnou dominantou. Jedle bělokorá je jednou z původních dřevin Krkonoš a z lesních porostů téměř vymizela. Správou KRNP byla památným stromem vyhlášena 1. února 2005.

Podle Krkonošské sezóny zpracovala red.

Ze života církvi

Římskokatolická církev

Ohlédnutí za prázdninami

Dva týdny pobývaly děti i mladí lidé z Polska - Bialé Nysky - u nás na faře ve Vysokém, v srpnu jsme stejnou dobu trávili v jejich farnosti a spolu s nimi jsme navštívili poutní místo Licheň s nově vybudovaným největším kostelem v Polsku. Dále vzpomínáme rádi na otce Mateusze z Poznane a jemu svěcené mladé lidi a na oživení naší fary i města, za jejich zpěvy i svědectví. Děkujeme zvláště farníkům z nedaleké Szklarske Poręby za jejich návštěvu na naší letní pouti. My jsme zase přijali pozvání na jejich pěkně připravené dožínky o první zářijové neděli; po mši sv. před malým kostelem sv. Maxmiliána Kolbeho jsme se kočáry, pěšky i auty dopravili k připravenému nazdobenému pódiu a mohli jsme sledovat vystoupení tanečních i pěveckých souborů v lidových krojích z Dolního Slezska. Na jeviště byla pozvána

i naše "delegace", a tak se Vysoké nad Jizerou stalo ve Szklarske Porębě už známým. Kontakty dále intenzivně pokračují.

P. Pavel Ajchler

Církev československá husitská

Oznámení

Církev československá husitská ve Vysokém nad Jizerou oznamuje, že již od 1. září je ukončen sběr ošacení pro Diakonii Broumov. Obnoven bude zjara.

Děkujeme všem, kteří darováním obnošeného šatstva pomohli potřebným.

Pozvánka na koncert

CČSH ve Vysokém nad Jizerou
pořádá

v sobotu 30. září 2006
od 17.00 hodin ve sboru CČSH
Svatováclavský koncert.

Na programu jsou oblíbené romantické skladby českých autorů, např. Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany a Zdeňka Fibicha, v podání Jaroslava Hlůžého (housele) a Jitky Křivánkové (klavír).
Vstupné je dobrovolné.

jk

Zprávy z muzea

Pozvánka na výstavu

Vynález šicího stroje - více času k zútulnění domova

První pokusy o vytvoření šicího stroje spadají už do poloviny 18. století. Trvalo však dalších sto let, než po více či méně úspěšných snahách vynálezců různých národností nahradit zdoluhavé a složité ruční šití šitím strojovým došlo k podstatnému zvratu v této oblasti. V roce 1846, 10. září, obdržel patent na svůj šicí stroj Američan Elias Howe, původním povoláním tkadlec. Letos je to tedy 160 let. Tím začalo období sériové textilní a oděvní výroby. Většina lidí však má šicí stroj spojen se jménem Isaaca Merrita Singera, jenž vynalezl prvního šicího pomocníka pro použití v domácnosti, známou singrovku, a jenž se stal zakladatelem dynastie podnikatelů a mecenášů. Od jeho narození letos 27. října uplyne 195 let.

Uvedená dvě výročí inspirovala pracovníky vysokého vlastivědného muzea k vytvoření výstavy Vynález šicího stroje - více času k zútulnění domova. Návštěvníci na ní mají možnost spatřit šest šlapacích šicích strojů z let 1866 až 1930 - zastoupeny jsou značky Wheeler & Wilson, Singer, Pfaff a Lada - , dva elektrické stroje - značky Višnja a Gritzner - , dále různé strojové i ručně šité oděvy, spodní a ložní prádlo, doplň-

14

ky a vyšívané "kuchařky". Nechybějí ani žehličky, valchy, škopek, žehlicí prkno a další předměty související s danou tematikou.

Výstava by jen těžko mohla vzniknout bez pomoci soukromých osob, které muzeu zapůjčily část vystavovaných předmětů. Část exponátů pochází z muzejního depozitáře, ale i to jsou převážně dary příznivců muzea. Proto ještě jednou děkujeme mj. paním Jiřině Doubalíkové, Mileně Hodycové, Ivaně Jaklové, Jarmile Kadavé, Blance Lukášové, Haně Maturové, Heleně Pláteníkové, Aleně Vránové a rodinám Grosmanově, Horvaiové, Mejnarové a Zachařové. Výstava potrvá do 26. listopadu 2006 a je přístupná v přízemí muzea denně mimo pondělí (vyjma pondělí 16. 10. 2006, kdy je otevřeno) od 8.30 do 12.00 hodin, odpoledne od 13.00 do 16.00 hodin.

K prohlídce a zavzpomínání zvou

pracovníci muzea

Připravuje se v podkrovní:

26 let Vobskočáku

výstava občanského sdružení již neodmyslitelně spjatého s Krakonošovským divadelním podzimem - doprovodná akce 37. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

10. 10. - 21. 10. 2006

pm

Víte, že...

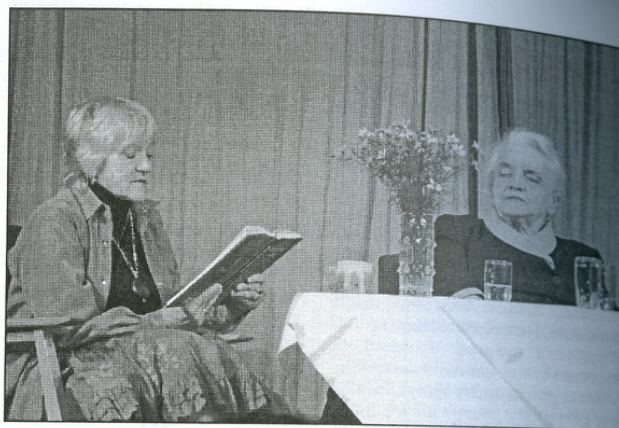
Velice příjemným osvěžením v jinak až příliš poklidném prázdninovém

Vysokém byl komorní koncert posluchačů ostravské Janáčkovy konzervatoře. V neděli 16. července 2006 od 18.00 hodin se sborem ThDr. Karla Farského Církev československé husitské nesly tóny skladeb Wolfganga Amadea Mozarta, Johanna Sebastian Bacha, Roberta Schumanna, Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka. Mladí interpreti - Adriana Žigmundová (klavír), Daniel Klempár (housele) a Vendula Křivánková (violoncello) - dokázali, že mají talent a že hudba je opravdu jejich radostí a láskou. Vystoupení hudebníků uváděla Jitka Křivánková, která spolu s manželem Jaroslavem, řářem CČSH, akci zorganizovala.

Znovuvydání knihy Krakonošův rok, s podtitulem Rok na krkonošských horách v lidové poudačce, pořekadle a písni, (2005) se stalo příležitostí k setkání se spoluautorkou Marií Kubátovou i ve Vysokém nad Jizerou. Oblíbená spisovatelka sem zavítala krátce před svými čtyřiaosmdesátými narozeninami (*8. 8. 1922), v sobotu 5. srpna 2006. Do divadla Krakonoš za ní přišlo několik desítek lidí.

Vyprávění této milé a noblesní dámy nadchlo snad všechny přítomné. Tu veselé, tu nostalgické vzpomínání na dětství, manželství, blízké a známé, na její práci lékárnice atd., prostě na dosavadní bohatý život s jeho radostmi i těžkostmi, doplnily ukázky z Krakonošova roku v podání lidové vyprávěčky Slávky Hubačkové. Stejně příjemná atmosféra byla i při

15

podepisování výtisků nového, rozšířeného, či toho původního vydání Roku, jež Marie Kubátová sestavila se svou maminkou Amálií Kutinovou. Přestože venku bylo celý den zataženo a chvílemi doslova lilo, divadlo bylo po více než dvě hodiny projasněno "sluníčkem".

Podvečerem provázela PhDr. Eva Koudelková z libereckého Nakladatelství Bor. Setkání připravilo vysocí Vlastivědné muzeum, Divadelní spolek Krakonoš a Městský úřad Vysoké nad Jizerou.

Dne 1. září 2006 byla ve Vysokém nad Jizerou ustavující schůze ČSSD, čímž byla založena MO - ČSSD. Zájemci o vstup do ČSSD se mohou přihlásit na tel. čísle 481 625 650.

Školní okénko

MŠ

Mateřská škola se začlenila do vzdělávací soustavy, stala se školou a jako instituce zajišťuje předškolní výchovu a vzdělání podle vytvořených programů, které jsou pro všechny rodiče k nahlédnutí. Především je nutná dobrá spolupráce s rodinou, aby- chom mohli vytvořit optimální podmínky pro uplatnění schopností a zájmů každého jedince.

Při nástupu dítěte do neznámého prostředí je třeba přihlížet k tomu, aby nebyla zasažena psychika. Dětem může uškodit i přehnaná nabídka doplňujících individuálních aktivit mimo školu, kdy dítě nemá čas věno-

vat se rozvoji osobnosti ani emocionálním potřebám. To je problém dnešní uspěchané doby. Výchova potřebuje čas a kontakt dospělého s dětmi, vyžaduje, abychom měli na děti dostatek času, věnovali se jim a žili s nimi společně tak, jak chceme, aby v budoucnu žily i ony. O našich akcích a programech, které budeme plnit během roku, vás budeme informovat.

Kolektiv MŠ

ZŠ

Nový školní rok

Byl zahájen v pondělí 4. zářím. Do školy nastoupilo 16 prvňáčků. Celkový počet žáků oproti loňsku stoupl ze 177 na 179, přišlo k nám 14 nových dětí - většinou z Bozkova a z Jesenného.

Také v učitelském sboru došlo ke změnám. Po roce skončila Mgr. Hana Jarkovská a z mateřské dovolené se vrací Mgr. Jana Vodsedálková. Misto Kateřiny Pšeničkové, DiS., nastupuje Mgr. Lucie Burgermeisterová, která je naší bývalou žákyní a také u nás absolvovala pedagogickou praxi.

Ke změnám dochází i ve výuce. Dosud se zvyšoval počet vyučovacích hodin o jednu hodinu týdně postupně každý rok od 9. do 7. třídy. V letošním roce přibyla jedna hodina týdně ve 3., 4., 5. a 6. třídě najednou. Výuka cizího jazyka se posunula ze 4. třídy do 3. třídy. Celkově byla výuka jazyků posílena. Ve 3. třídě jsou tři hodiny, ve 4. a 5. čtyři hodiny, v 6. a 7. třídě po třech hodinách, v 8. a 9. třídě

čtyři hodiny. Starší žáci si mohou vybrat jako volitelný předmět druhý cizí jazyk.

Letošní rok bude trochu komplikovaný kvůli rekonstrukci bývalé knihovny na školní družinu. V současné době zde probíhají stavební práce, takže družina se bude muset těsnit v náhradních prostorách (už třetí rok). Ale jsme rádi, že zastupitelé rozhodli o rekonstrukci od základu, a ne jenom o nějakých povrchních úpravách. Výsledek je slibný a vyplatí se ještě nějaký čas počkat. Všem, kteří mají na rekonstrukci zásluhu, patří poděkování.

Do nového školního roku přeji mnoho úspěchů žákům, vyučujícím a všem zaměstnancům školy. Rodičům přeji hodně radosti z jejich dětí a dobrou spolupráci se školou.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová, ředitelka

ISS

Nejprve ohlédnutí za prázdninami

Zaměstnanci školy v době prázdnin rozhodně nezaháleli a téměř všichni se podíleli na dokončení některých investičních akcí, údržbě a nové výzdobě výukových prostor a chodeb. Byla dokončena největší investiční akce školního roku (cca 2 miliony Kč), a to výměna oken na původních budovách, která vydržela více než 80 let. Nová okna jsou plastová, mají dobré izolační vlastnosti, a tak se rozhodně ušetří na výdajích za teplo. V rámci údržby nejvíce práce dalo sekání trávy a vymalování

po zednických pracích, nezbytných při již zmíněné výměně oken. Je na místě všem zaměstnancům, kteří se na těchto akcích v době prázdnin podíleli, poděkovat.

Nový školní rok

Ten jsme zahájili 4. zářím, a to s rekordním počtem žáků denního studia. Do všech oborů, studijních i učebních, nastoupilo téměř 420 žáků.

Došlo i k personálním změnám, někteří učitelé odešli do důchodu, jiní změnili zaměstnání, a to hlavně z důvodů lepších dopravních podmínek. Škole se ale podařilo za všechny zajistit kvalitní náhradu.

V novém školním roce mimo kvalitní přípravu středoškolské mládeže v maturitních oborech Obchodní akademie, Autotronik a Podnikání a v učebních oborech Automechanik, Autoelektrikář a Autoklempíř nás čeká i splnění těchto hlavních úkolů:

- zabezpečení praxe pro 15 automechaniků z francouzského města Lyon v měsíci říjnu
- zajištění návštěvy partnerských organizací v rámci projektu EU EQUAL z Walesu
- zorganizování krajského kola soutěže Automechanik Junior
- další výměna studentů z ISS a z partnerských škol v německém Sulzbachu
- vzdělávání dospělých, a to formou rekvalifikačních kurzů "Asistent státní správy" pro ÚP Semily a "Strojní mechanik se zaměřením na dopravní prostředky" pro ŠkodaAuto, a. s., Vrchlabí a hlavně vzdělávání v rámci projektu

EQUAL - škola zabezpečuje celkem 16 jazykových kurzů a kurzů výpočetní techniky

- na úseku výstavby nás čeká největší investiční akce posledních let, a to zahájení výstavby nové autolakovny se skladovací halou pro nový učební obor Autolakýrnik.

To byl výčet jen těch největších akcí. Nezbyvá než si přát, aby školní rok 2006/2007 byl minimálně tak úspěšný jako ten předchozí a nadále se dařilo rozvíjet střední školství ve Vysokém nad Jizerou.

Mgr. Pavel Vaněk, zástupce ředitelky

Z KULTURY

Návraty

Vrátím se, vim
v stín hnědýfialový
lesů smrkových
do staré roubenky
na horké záspi
chladnou síň
ke studni
z níž voda prýští do polí.

Vrátím se, babičko
na tvůj klín
až svět mě nabolí.
Nauč mě chleba péct
jablůňku před mrazem
ochránit
navlékat korale
a příst.

Vrátím se. Vim.
Vždycky se vracíme
abychom mohli dále jít.

PhDr. Zdeňka Vaněčková

Vzpomínka na prázdniny

Krásné slunné počasí tohoto léta je pomalu nahrazeno podzimním, ale ani to není důvod ke smutku. Podívejme se společně zpět na konec července, přesněji na dny od 21. 7. do 27. 7. 2006, kdy v malebném horském městečku Vysokém nad Jizerou pobývala naše skupinka mladých lidí z ČR a Německa. Zavítali jsme sem, abychom zde společně strávili příjemné chvíle. Hlavními organizátory tohoto mezinárodního setkání byl Sportovní klub Free Time Activities (SK FTA) z Jablonce nad Nisou a Internationaler Bund z Magdeburku.

Vše začalo příjezdem a ubytováním v rekreačním zařízení Nístějka, které se stalo na několik dalších dní naším útočištěm. Kromě sportovních aktivit, jako jízda na kajaku či raftu, lezení na horolezecké stěně, slaňování z mostu či jízda na horských kolech, byla náplní tohoto mezinárodního setkání mládeže i práce s mapou a buzolou, výroba vlastních triček a masek a v nepo-

slední řadě dárků pro kamarády z místní nemocnice, pro děti, které jsou tam hospitalizovány nebo tam docházejí na rehabilitaci.

Díky vstřícnosti a ochotě paní ředitelky Ing. Marcely Škodové jsme mohli tuto nemocnici navštívit, prohlédnout si zázemí, vyslechnout si přednášku o historii a současnosti nemocnice a setkat se s hospitalizovanými pacienty, kterým jsme předali připravené dárky.

Dalším nezapomenutelným zážitkem byla návštěva Krakonošova pekařství. Zde jsme na vlastní oči mohli obdivovat mistrovský um zdejších pekařů a veškerého personálu, poznali jsme tajemství pečeni rohlíků, chleba a jiných dobrot, které jsme si poté mohli i koupit.

Celé setkání bylo zakončeno výlety do okolí. Navštívili jsme Bozkovské dolomitové jeskyně, Harrachov a byli jsme se podívat i na Mumlavské vodopády.

Mgr. Radim Štrýncl
SK FTA

Mládež

Tento projekt byl finančně podpořen Evropskou komisí. Tato publikace (oznámení, materiál) odráží pouze postoje autora a Evropská komise ani Národní agentura nenesou zodpovědnost za její obsah ani za jakýkoliv způsob užití informací v ní obsažených.

Termín představení	Divadelní soubor	Režie	Autor	Představení
sobota 14. října 16:00 a 19:30 hodin	DS bratři Mrštíkú, Boleradice	Alena Chalupová	Gabriel Chevallier, Petr Markov	Zvonokosy
neděle 15. října 16:00 a 19:30 hodin	Divadelní soubor Žlutíčan, Žlutice	Jaromír Břehový	Jaromír Břehový	Rejžák z Prahy
pondělí 16. října 16:00 a 19:30 hodin	Ochoťnický spolek TJ Sokol, Pyšely	Bohumil Gondík	Ernest Bryl, Jaromír Nohavica	Malované na skle
úterý 17. října 16:00 a 17:30 hodin	DS Geisslers Hofcomedianen, Kulms	Petr Hašek	anonymní text	Amor tyran
úterý 17. října 19:30 hodin	DS Chaos, Valašská Bystřice	Josef Rydíl	Peter Yeltham, Donald Churchill	Moje přítelkyně sléčna Flintová
středa 18. října 10:00 a 19:30 hodin	Divadlo Nad Kinem, Horní Moštěnice	Jarmila Švrdlíková	Anton Pavlovič Čechov	Výročí, Medvěď
čtvrtek 19. října 9:00 a 10:45 hodin	DS M+M, Hranice u Aše host přehlídky	Vratislav Mikan	Radoslav Dubavý, Vratislav Mikan st.	Vodnická pohádka
čtvrtek 19. října 19:30 hodin	Chvaletické divadlo Jen Tak, Chvaletice	Ivan Loněk	Ivan Loněk	Ve mlejně
pátek 20. října 16:00 a 19:30 hodin	DS J. J. Kolár při TJ Sokol, Poniklá	Pavel Plichta	Ladislav Horáček	Krvavý román
sobota 21. října 13:00 a 16:00 hodin	Ořechovské divadlo, Ořechov u Brna host přehlídky	Vlastimil Peška	Voskovec, Werich, Ježek	Nobe na Zemi

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Nové knihy v městské knihovně

Pro ženy
M. Swindells: Šlechtná duše
M. Vaňová: Když ptáčka lapají
C. Boylanová: Emma Brownová
D. Chamberlainová: Ve stínu cypřišů
F. Marcianová: Červený dům (rodina)
M. Mehranová: Polévka z granátových jablek

Napínavé
D. Fischerová: Happy end
D. Brown: Andělé a démoni
P. Vandenberg: Akta Golgata
W. Smith: Triumf slunce

Detektivky
C. Dexter: Případ inspektora Morse
L. Jackson Braun: Kočka, která mluví-la s duchy
M. Yorkeová: Kdo za to může
A. Christie: Dům na úskalí
E. Petersová: Mnišská kápě (bratr Cadfael)
J. Rubinstein: Balada o poctivém lupiči (humor)
M. Millarová: Muž, který zmizel
C. O'Connell: Tajemství domu Winterů

Historické
T. Matsuoka: Soumrak samurajů (Japonsko)
P. Gedgeová: Dům snů (faraoni - ženy)

Povídky
J. Stětina: Vykradači hrobů (láska a válka)
V. Fischl: Apokryfy. Figarova zlatá svatba
V. Brabenec: Všude je střed světa (rodina, zvířata)
H. Pawlowská: Záhada žlutých žabek (humor)

Válečné
J. M. Bauer: Kam až mě nohy donesou

V. Körner: Krev zmizelého (scénář)

Faktografické

Básník a politik (sborník o V. Dykovi)
V. Holanec: 99 filmů moderní kinematografie
Svět v souvislostech
L. Náměstkova: Mým jídlákům aneb Potraviny jak je znáte i neznáte
R. Čilek: Čeští panovníci a prezidenti
A. Vítovský: Moderní slovník softwaru výkladový anglicko-český a česko-anglický
L. Vukovicová: 1001 přírodních prostředků

Poezie-divadlo

M. Holub: Lepší role už nedostane-me

Fantasy

J. Rowlingová: Harry Potter a princ dvojí krve
Ch. Paolini: Eldest

Cestopisné

L. Špillarová: Z Asie do Nového světa
F. Škála: Praha-Venezie (ilustr.deníky)
P. Sís: Tibet (ilustr.deníky)
L. a J. Šikrhovi: Rumunsko není divočina

Různé

Nová kniha optických iluzí
J. Kraus: Uvolněte se, prosím...
J. Kratochvíl: Nesmrtelný příběh aneb Život Soni Trocké-Sammlerové čili Román karneval
M. Waltari: Cizinec přichází (finský venkov)
Ch. Signol: Rok sněhu (příběh nemocného chlapce)
J. Johnstonová: Jak daleko k Babylo-nu (přítel)
J. Tropper: Městečko Bush Falls
O. Sommerová: O čem sní muži (roz-hovory)
J. Marias: Srdce tak bílé (Neobyčejný román o tajemství)

A. Paasilinna: Stará dáma vaň jed (humor)
M. Ajvaz: Druhé město

Ivana Řehořová

Z HISTORIE dávne i nedávne

Pan ředitel Schovánek 10., závěrečná část

Tu běžela ona chudák přes celé město shánět auto, kočár neb něco jiného k převezení muže. Ale jako naschvál. Co jindy stojí na náměstí aut! Ne jedno, ale hned několik. A nyní nikde nic, zhoľa nic. U Mařatku pekařů kůň nebyl doma, u Hásků také ne, Bůh ví, kde ještě pochodila a převozu dosud nesehnala. Až konečně u Mařatku před hotelem jest něčí osobní auto. Nerozmýšlela se dlouho. Vběhne do kuchyně pana Mařatky a prosí ho, pro Boha prosí, aby jí byl ten vůz zapůjčen k převozu muže do nemocnice. Auto patřilo jakémusi doktorovi z Nové Paky a on vyslechnuv prosbu pana Mařatky, zapůjčil ochotně vůz. Nejen to, ale on pomohl snést i nemocného se schodů, do auta uložit, sám ho odvedl do nemocnice a podpíral ho až do určené světnice. Tak jednal člověk cizí, úplně cizí a neznámý, kterému jistě na nemocném záležeti nemuselo, ale který měl srdce. Pak lékař pustil nemocnému krev, hodně krve, celého 1 a 1/2 litru. Nemocnému se trochu ulevilo, ale mluvit stejně nemohl. Lékař řekl, že probudí-li se pacient zítra, ve středu, bude vyhrá-

no. Tu ona si sedla na postel mužovu a ptala se ho, slyší-li. Jestli ano, ať kývne. Nemocný dal znamení, že slyší. Žena se ho ptala, komu má předati klíče od školy, zda učitel Číhalovi neb Kavanovi. Tu on s ohromnou námahou vypravil ze sebe něco jako Číhal. Více již nepromluvil, dorozumívali se jen tím, že ona se ptala a on dával znamení hlavou. Pak usnul.

Byl duchem v Plzni u syna Františka. Syn stále jim psal, aby jednou zajeli i k němu do Plzně, že má pěkný byt, pobaví se a bude jim veselo. Ještě té strany tak nepoznal. Loni byl tam sám, a prohlédl si nejen Plzeň, ale i Šumavu. Byl v Domažlicích, v Klenčí, na Čerchově, tři dny tak cestoval. Na těchto cestách sešel se i s kolegou Kavanem a jeho ženou z Vysokého. Před 14 dny se tam požíval i se svou ženou. Dopoledne chodili spolu po městě, prohlíželi si výklady, odpoledne chodil s ním syn, večer pak zapadli buď do biografu neb do kavárny "Beseda". Hudba tam hrála, tancovala tam mládež a syn jim ukazoval též svoje moderní umění taneční. Po týdenním pobytu jeli spokojeně domů...

Jak asi rád by nemocný promluvil, aspoň několik slov, snad i slov posledních, na rozloučenou, ale to mu bylo odepřeno...

Zpracovala Ludmila Hnyková

K vyprávění o panu řediteli Schovánkovi

Můj dědeček, který chodil do třídy k panu řediteli Schovánkovi, jel jed-

nou vpoledvečer, už se hodně stmívalo, s kamarádem na sáňkách z náměstí směrem do Hlavatištat. Najednou uviděli na cestě před sebou postavu. Začali volat: "Z cesty, dědku!" Když přijeli blíže, zjistili, že to je jejich pan ředitel. Stál na kraji cesty a volal na ně: "Hm, hezky vám to, hoši, jede!" Druhý den se klukům do školy moc nechtělo, ale pan ředitel ve své velkorysosti a shovívavosti se vůbec o přihodě nezminil. Kluci se mu pak omluvili.

Miloslava Hausmannová

Obecní kronika

7., závěrečná část

Jiné živnosti a podniky

Nákladní autodoprava Karel Bartoníček č. 10

Chata Českého ski klubu pronajímá byty v letní i zimní době i cizincům - základ pro povznesení cizineckého ruchu

Občanská záložna č. 8

Okresní záložna hospodářská č. 308
Požární pojišťovny - Okresní vzájemná pojišťovna požární v č. 308, Požární pojišťovna Slavia - Praha a jiné v zastoupení osob

Chov králíků - Josef Sedláček č. 51

Rudolf Hásek, krkonošský kouzelník č. 207

Polní hospodářství

- přes 20 ha:

Karel Vodsedálek, řed. továrny Libštat, louky

Josef Žanta, rolník č. 60, hospodářství a dobytčářství, pronajímá a chová veřejně plemeníky

- do 20 ha:

J. Rón č. 270, K. Kramářová č. 278, J.

Janda, stavitel č. 15, obec vysoká, pozemky a lesy, pronajímá dražbou - do 10 ha:

V. Rón (u kůže) č. 85, J. Metelka, kovář č. 250, pumpař, povoznictví na lehko, F. Vodsedálek, rolník č. 188 (199), hospodářství a včelařství, O. Prajzler č. 111, J. Vinklář, rolník č. 198, A. Berka, autodoprava č. 253, pronajato, B. Hásek, soustružník č. 224, syn Jaroslav, V. Pacholík, rolník č. 72, J. Knížek, rolník, 2 koně, povoznictví na objednávku (bez vlastnictví), č. 89, J. Nigrin, úředník v Praze, lesy, č. 119, A. Junek, rolník č. 110, F. Machačka, rolník č. 120 - polovina lesů, J. Karneth, rolník č. 157 (66), J. Škrabálek, rolník č. 230, V. Holý, rolník č. 20, J. Ulman, hostinský č. 244, Občanská záložna - lesy, Odborná škola hospodářská č. 300, pozemky i pronajímá, dobytčářství, J. Patočka, rolník č. 22 u Suků, farní úřad č. 7, pronajímá, lesy, M. Skrbková č. 152, F. Nesvadba, rolník č. 227 v Hořeních mlýnkách, B. Křovinová č. 221, A. Nosek, rolník č. 210

- menší výměra:

29 s výměrou do 5 ha, 25 do 2 ha, 32 do 1 ha, 24 do 50 arů a 10 do 10 arů (louky, parcely, zahrádky)

Sociální poměry obyvatelstva

Průmysl textilní. Provozovaný po továrnicku i po domácí - obživa pro asi 60 % obyvatelstva v době konjunktury. V pozdější době provozovaný textil po domácí úplně zahynul. V závodech se pracuje omezeně s redukováným počtem dělnictva a za platových podmínek nedosahujících většinou existenčního minima.

Průmysl sklářský. Navlékání koralů

zaměstnávalo dříve v zimním období 25 % obyvatel. Tento průmysl je ještě víc postižený.

V dřevařském průmyslu je také většinou nezaměstnanost.

Polní hospodářství nemá ve zdejších krajích na pracovní trh velký vliv.

Ani řemesla nemohou vykazovat lepší zaměstnanost.

Výroba zimní obuvi a sportovních potřeb již po několik let trpí nepříznivým počasím.

Situace se stává stále horší a dělníci jsou podporováni státem tzv. poukázkami na potraviny.

Družstva

Hospodářské družstvo skladištní č. 55

Potravní družstvo (Hradsko)

Některé ceny výrobků a potravin

- chléb bílý 1 kg 2.80 Kč, brambory 100 kg 50,- Kč, maso hovězí přední 1 kg 12,- Kč, salám Pražský 1 kg 12,- Kč, máslo zdejší selské 1 kg 22,- Kč, tvaroh 1 kg 4,- Kč, vejce čerstvé 1 kus 0.90 Kč, pivo Plzeňské 1 l 4.80 Kč, zelí hlávkové 1 kg 0.40 Kč, ušití pánského obleku 160 - 180 Kč, pánská košile šifonová 10 - 20 Kč, dámská košile šifon 8 - 10 Kč, boty pánské boxové 120 - 130 Kč, boty dámské boxové 80 - 110 Kč, boty dětské boxové 60 - 70 Kč atd.
- prodej pozemků - pro obhospodářování - od 40 haléřů do 1 Kč za 1 m²
- rozhoduje také půda a vzdálenost k městu

Konec Pamětních záznamů podle stavu ke konci roku 1930.

Ivana Řehořová

Bozkovská ulice

1. část

Ve vzpomínkách se vracím do 30. let minulého století, kdy jsme začali do této ulice jezdit do naší zděděné chalupy.

Dnešní Bozkovská, dříve Bezejmenná, bývala tichá, klidná, aut bylo tenkrát velice málo, a tak jen několikrát za den projel autobus pana Bohumíla Čivrného. Úroda z polí se svážela na vozech tažených voly, kteří svým pomalým krokem táhli náklad a nedali se ničím přinutit k rychlejšímu tempu. Krávy se nezapřahaly, protože unavené by prý pak málo dojily.

Zástavba byla většinou jen po obou stranách silnice. Tam, kde jsou teď krásné vily, zahrady a sídliště, bývaly louky a pole a dokonce malý lesík, kam jsme "na jisto" chodili na výborné aromatické rydze.

Ze silnice vybíhalo několik travnatých cest až pod Petruškovy vrchy. Meze cestíček bývaly od jara do podzimu plné lučních květů. A mezi nimi byly trsy borůvek a jahod. My děti jsme tam s hrníčky chodily trhat zdravou svačinku. A na podzim na mezích rozkvétal vřes. Někteří sedláci nám dovolili trhat po okraji polí lusky a to byla další pochoutka - čerstvý, měkký zelený hrášek.

Protože v ulici bylo bezpečno, bez aut, mohly jsme si hrát také tam. A tak jsme hrály s míčem různé "školky", kuličky, skákaly do okének panáka nakresleného na zemi, honily se a mezi chalupami hrály na schovávanou. Děti bývalo o prázdninách v ulici dost, kromě vysockých tam

k pábuzným příjezděli jejich potomci - děti a vnoučata.

Ale teď už k obyvatelům. Tam, kde je dnes Růžek, měla hostinec vdova paní Božena Farská. Měla tři děti - Jarku, žil v Praze, Boženku, provdanou za správce nemocnice v Náchodě pana Janoucha, a Máňu, poprvé provdanou šestákovou; její manžel se zastěhoval. Později se v Praze provdala za pana Hořejšího a pilně Vysoké navštěvovali. Hostinec od paní Farské koupil řezník pan Nečásek. V restauraci výborně vařila skutečně domácí jídla jeho manželka a on dovedl vyrobit výborné uzenky, které voněly až na náměstí, když se nesly z udriny.

A naproti statek pana Pacholík. Ten se později jako vdovec přehnil v téže ulici do domu Ulvrových. Na statku byl v průčelí zobrazen rozséváč a nápis "Půda je Bůh". Na statek se "z kraje" vrátil syn pana Pacholík s rodinou. Paní Pacholíková mívala výborné naložené červené zelí a také prodávala opravdu plnotučné mléko, které po svaření mělo silný sladký škrálop.

*Pokračování příště
Miloslava Hausmannová*

Ulice v octě

Oct se kupoval u drogisty. Ten si objednával veliký demižon s octovou trestí, tu pak ředil na příslušné procento a prodával zákazníkům do přinesených lahví.

Zima se blížila. Obchodníci dělali větší zásoby zboží, aby byli připraveni, až město zapadne sněhem. A tak pan Klíma, kočí z povoznictví pana

Bartoničky, nestačil na valníku rozvážet zboží z nádraží. Dovezl i ony známé, plechovými pásy opletené demižony. Drogerie Oldřicha Jatše byla naproti muzeu, dvorkem s velikými vraty sousedila s pekařstvím. Pan Klíma zajel valníkem až k vratům, jak ale sundávali demižony z vozu, koně, jinak zvyklí klidně stát, z nějakého důvodu cukli povozem. Jeden z těch demižonů se skulil na zem. Nešťastnou náhodou spadl právě některým tím nekrytým poličkem na špičatý kámen a rozbil se. Kyselina začala vytékat. A tekla povrchovým dešťovým kanálkem podél domů dolů ulicí. Za sebou nechávala odporný, štiplavý zápach, který dráždil oči i sliznici, nedalo se dýchat ani projít ulicí.

Dotekla až k ulici do Zákostelí, kde se kanálem dostala pod zem, aby vytekla u Hladíkovy zahrady do příkopu. To už ztratila na síle a zůstával po ní jen žlutý proužek spálené trávy. Zamořenou ulicí se ale ještě několik hodin nedalo projít. Že to však nebyla jen leccjaká událost, dostala se i do oné pověstné "vysočákoviny".

Povoznictví je lehká věc, vozit bedny balíky, až když Olda náš objednal demižon převeliký.

Olda chtěl v octě naložit kdejakýho nemráta, a zatím jim to ušlo, má naložený vrata. Pan "Stará pošta" k tomu spěl a klel, pak zařval "Ajšta".

Přes zimu může naložit do octa obě auta.

Anina Čeřovská

Vzpomínky knihovnice

7. část

Rok 1959

Stěhování se loňským rokem skončilo, ale všechny knihy se musely vytřít, odstranit nevhodné, roztrhané a zbylý fond nově přebalit. Byla to práce na celý rok, přirozeně opět za pomoci dětí.

V lednu 1959 byla také otevřena dětská knihovna téměř po roční přestávce. Ale měli jsme tam půl roku "nájemníky", 30 dětí z družiny mládeže (DM), protože místnosti pro ně se teprve upravovaly. Děti z DM k nám do knihovny chodily i potom na besídky a různé pořady. Nově upravenou školu jsme slavnostně otevírali 27. února akademii. Na ní byl zdůrazněn i význam knihy a knihovny pro děti. Do pásma o výchově dětí byly zařazeny i postavy z nejoblíbenějších dětských knih, např. Robinson, Divá Bára, Robinsonka, Minehava, pan Brouček atd. Postavy byly oblečeny podle knihy, přečetly úryvek z daného díla a dětská posluhači měli uhodnout, o který titul se jedná.

Dne 23. dubna byl literární večer věnovaný K. V. Raisovi a Josefu Širovi. Posluchačů bylo přes sedmdesát. Dne 26. července jsme vzpomínali nedožitých 70. narozenin spisovatele a zdejšího rodáka Zdeňka Róna. Vzpomínka se konala před rodným domkem spisovatele v Zákostelí. SK pro dospělé byla v provozu i celé

hlavní prázdniny. Půjčilo se velmi mnoho knih, zejména beletrie. Dlouholetými pomocnicemi v MLK byly Žákyně, později studentky JŠS v Jilemnici Jana Hásková a Jana Kramářová.

Mým dalším cílem bylo založit kroužek mladých lidí ke studiu a přednesu poesie. Podařilo se mi získat i nadšeného spolupracovníka, zdejšího lékaře MUDr. Ladislava Kavana. A tak 6. října 1959 jsme se poprvé sešli s mladými v naší čítárně, pohovořili jsme o tom, co bychom chtěli dělat, rozdělili jsme si hlasy a začali s nácikem pásma, které jsme nazvali Let do vesmíru, od Nerudy až po moderní básníky. Vystoupení na koncertě Pěveckého sdružení učitelů krkonošských (známý PSUK) bylo hodnoceno velice kladně. Přibyl i další spolupracovníci, výtvarné práce prováděl učitel Petr Hnyk, technicky spolupracovali členové fotokinokroužku.

Nová čítárna je plně využívána dětmi i dospělými a do budoucna v ni chystáme další činnost - vydávání světelných novin. Naši vizi přivítal i člen kulturní rady KNV v Liberci dr. Bukovský, navštívil nás a předal "dotaci" na vybavení souboru nutnou technikou. Pořídili jsme si epidiaskop, dvě velká visací plátna a reflektor - bodák. Chtěli jsme se pokusit o něco jako "laterna magika", ovšem v rámci schopností a možností Vysokého.

Ke konci roku se dostalo MLK ještě jednoho uznání. Dne 12. prosince a potom ještě 21. prosince k nám přijeli pracovníci z televize, natáčeli činnost v MLK a potom i práci v reci-

tačním kroužku a dívky z rytmičeského kroužku, které s námi také občas spolupracují. Film byl promítán na Nový rok večer po Prodané nevěstě. Tehdy měl bohužel málokdo televizi. Po stránce výpůjček a činnosti to byl zatím nejúspěšnější rok.

Počet čtenářů: 321

Počet knih: 4554

Počet výpůjček 8947, z toho:

1742 naučné

3529 mládež

3676 beletrie

Ludmila Hnyková

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

V zemi vycházejícího slunce

I. část

Spolu s dalšími členy semilského dětského a mládežnického pěveckého sboru Jizerka jsme se my tři Vysočtí, Iva Kvardová, má sestra Čestmíra a já, o prázdninách zúčastnili mezinárodního hudebního festivalu v Japonsku, konkrétně ve městě Šizuoka. Zájezdu předcházela spousta příprav, často horečných, a samozřejmě také mnoho náročných zkoušek.

Odlétali jsme 20. července 2006, a to z Prahy, se společností Air France. Mezipřistání bylo v Paříži - pětihodinové čekání jsme si krátili prohlídkou letištní haly a návštěvou obchodů. Cesta letadlem do Tokia trvala asi jedenáct hodin. Ubíhala však rychle, protože každý měl na sedadle před sebou minitelevizi s širokou škálou

programů. Bylo postaráno také o naše žaludky. Už v letadle jsme si mohli vybrat i japonské jídlo, abychom byli připraveni na pokrmy země, do které naše cesta směřovala. Přistáli jsme na mezinárodním letišti Narita u Tokia. Jakmile se naše letadlo dotklo povrchu zemského, všichni jsme se dychtivě dívali z oken, abychom zjistili, kam jsme se to vlastně dostali.

Alespoň někteří z vás si ze školních lavic pamatují, že Japonsko se nachází ve východní Asii a rozkládá se na čtyřech velkých ostrovech ležících v Tichém oceánu: Honšú, Kjúšú, Šikoku a Hokkaidó. Patří mu i nespočet menších a malých ostrůvků. "Naším" ostrovem se stalo Honšú, kde leží Šizuoka, ve které se celý festival odehrával.

Můj pocit poté, co jsme opět měli pevnou půdu pod nohama, byl zvláštní. V prvním momentě jsem si snad ani nijak výrazně neuvědomil, že jsem v jiné zemi. Pak jsem však začal vnímat teplotu i vlhkost vyšší než je u nás, cizí nápisy, davy lidí jiné rasy... To, že nejsem doma, jsem poznal i při první návštěvě toalet. Mají tam totiž tzv. turecké záchody. (Ne výhradně, na Evropany berou ohled.) Naštěstí jsme na to byli připraveni. Japonci jsou nesmírně čistotní, a proto si ani nepodávají ruce; místo toho se uklánějí. No a nechtějí si sedat na prkénko, které použil už někdo před nimi. Doma si však udělají pohodlí a prkénka mají i vyhřívána. Překvapilo mě, že milenci se kdysi prý nelíbali.

Z Narity - už v doprovodu zástupců našich hostitelů - jsme autobusem

pokračovali do Šizuoky, kam jsme dorazili po pěti hodinách. To byl cíl naší cesty. Ubytovali nás na vysokoškolských kolejích; s námi tu byl mj. i orchestr ze Sternberka. Potvrdilo se nám, že Japonci jsou skromní a nenároční - ve velké místnosti nás čekaly řady postelí a skříní, to bylo vše. Museli jsme si zvykat i na časový rozdíl plus sedm hodin ve srovnání s naším letním časem. Večer se nám nechťelo spát a ráno jsme zase měli problém se vstáváním. Pokaždé nám však z postele pomohlo to, že tu bylo tolik zajímavých, nových a neobvyklých věcí a milých lidí, na které jsme se těšili...

*Pokračování přišlo
Josef Sládek*

SPORT

Okolo Petruškových vrchů

Přespolní běh Okolo Petruškových vrchů pořádá vysoký Ski klub obvykle začátkem nového školního roku; letošní sedmatřicátý ročník se konal v sobotu 2. září.

Do poslední chvíle nebylo jasné, lze-li vůbec závody uskutečnit na tradičních tratích. Vytrvalé deště znemožňovaly přípravu, především posekání vzrostlé trávy. Běžecy stadion a tratě pro startující sedmnáct kategorií se podařilo připravit až na poslední chvíli. Opět díky přispění a účasti pouze některých členů výbo-

ru klubu. Problémy byly i se samotným obsazováním postí rozhodčích. V překvapivě hezkém sobotním počasí se pořadatelů nakonec sešlo dostatek, takže určité zklamání přinesla pouze menší účast závodníků. Mezi 249 soutěžícími se představilo i 22 závodníků startujících pod hlavičkou místního Ski klubu, převážně členů závodních družstev lyžařského oddílu. Poprvé se představili Eliška Seidlová, Ondřej Rydval, Jindřich Šíkola a Petr Flössel.

Nejhorotnějších výsledků pocho-pitelně dosáhli zástupci běžeckého úseku. V předžákyních třetí Klára Ševčíková, v mladších žákyních druhá Pavla Šaldová, v mladších žácích druhý Štěpán Ševčík, v ročníku první. Pátým místem potěšil Ondřej Tomíček, jinak druhý v ročníku. V hlavní kategorii doběhl druhý Jiří Čivrný ml., startující tentokrát za vysoký klub. V kategorii veteránů domácím příznivcům udělal druhým místem radost Josef Tomíček.

Celkové výsledky závodů změřených rodinnou časomírou Ing. Josefa Hejrala mohou zájemci zhlédnout ve vývěsní skřínce klubu nebo přímo na internetových stránkách www.t-base.cz.

Za výbor ČSKV Jiří Döubalík st.

Oddíl moderní gymnastiky

Očima trenérky

Letos došlo k malým změnám v oddíle moderní gymnastiky. Děvčata chodila na trénink dvakrát týdně, ale pro

jejich velký počet jsme museli ještě jeden den přidat. V pondělí a v úterý jsou děvčata rozdělena, ve čtvrtek nám chodí s tréninkem pravidelně pomáhat Zuzana Peterková. Letošní rok jsme byly na pěti závodech. Sezónu jsme skončily oblastním přeborem v Hradci Králové. Odtud jsme přivezly dvě zlaté, dvě stříbrné a dvě bronzové medaile.

Pomalu už začíná být vidět naše pečlivá práce. Přes prázdniny jsme měly částečnou pauzu, ale od 13. do 19. srpna se šest děvčat zúčastnilo soustředění společně s oddílem Uhelné sklady Praha, a to v naší tělocvičně. Děvčata se naučila nové sestavy, které budeme od září procvičovat a připravovat na závody. Děkujeme panu dr. Daliboru Ďurďovi, který zakoupil všem děvčatům naši skupiny nové trikoty.

Věra Ševčíková

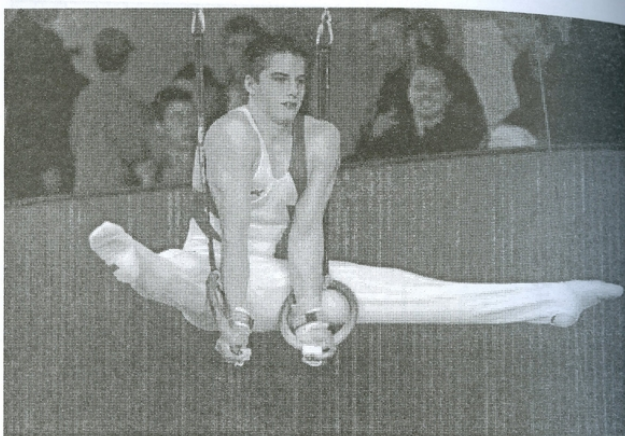
Očima diváčky

Vidět tolik mládí, krásy, půvabů, tolik ušlechtilých pohybů, poslouchat, jak se ty dívky poddávají hudbě a splývají s ní, to je skutečně velký zážitek. Trval necelou hodinu, ale stál za to. Byla jsem pozvána na vystoupení moderních gymnastek, kterým končilo soustředění ve Vysokém. Dvě ze starších dívek už startovaly na mistrovství republiky v roce 2006. Cvičily s míči, kužely, švihadly i s lentou. Bylo opravdu na co se dívat.

*Za krásnou podívanou děkuje
Ludmila Hnyková*

Mistr republiky juniorů ve víceboji

Už několikrát jsme ve Větrníku psali o úspěšných sportovcích - dětech

nebo už vnoučatech našich spoluobčanů.

Tedy o dalším. Je to Jindra Panský, vnuk manželů Ševčíkových, kteří se sice přestěhovali do Roztok, ale činní jsou stále ve Vysokém; zejména Věra Ševčíková jako trenérka gymnastek. Jindra je syn Šárky Panské, rozené Ševčíkové, bývalé přední gymnastky, dnes vedoucí katedry gymnastiky Fakulty tělesné výchovy a sportu UK v Praze. Je mu sedmnáct let a od svých pěti let cvičí ve Sportovním klubu Hradčany u trenéra Oldřicha Otavy, jenž je trenérem našeho nejlepšího gymnasty a medailisty z ME Martina Konečného. Jindra je mistrem republiky ve sportovní gymnastice mladších žáků (1998), starších žáků (1999) a kadetů (2000, 2001). V roce 2004 se jako patnáctiletý poprvé zúčastnil mistrovství Evropy juniorů. Cvičil jen v družstvech pře-

skok a prostná, takže nezasáhl do celkového pořadí jednotlivců.

V letošním roce se stal mistrem republiky juniorů ve víceboji, přičemž byl první na přeskoce a koni naší, druhý na kruzích a přeskoce a třetí na bradlech a hrazdě. V dubnu 2006 se opět zúčastnil mistrovství Evropy juniorů v řeckém Volosu. Ze 130 gymnastů byl celkově devětačtyřicátý ve víceboji a devátý na přeskoce. O pět setin mu unikl postup do finále. Studuje střední hotelovou školu a rád vaří.

K titulu mistra republiky ve víceboji z roku 2006 Jindrovi jménem redakce blahopřeji. Věříme, že nás ještě mnohokrát překvapí významnými sportovními výkony.

Ludmila Hnyková

Společenská kronika

Sňatek

Dne 22. 7. 2006 **Pavlaína Morávková** z Vysokého nad Jizerou a **Milan Schejbal** z Prahy.

Dne 5. 8. 2006 **Jana Vomáčková** z Děčína (vnučka Jarmily Samlerové, roz. Mařátkové, "plovárenské Jarčí") a **Vítězslav Pavel** z Prahy.

Dne 8. 9. 2006 **Mgr. Petra Pohančková** z Vysokého nad Jizerou a **Miloš Syrovátka** z Mladé Boleslavi.

Dne 9. 9. 2006 v kostele sv. Kateřiny **Lada Faltysová** z Pardubic a **Rostislav Bartoň** z Chocně.

Hodně štěstí!

Narození

Dne 14. 6. 2006 se **Martině Sládkové** z Vysokého nad Jizerou narodila dcera **Magdalena Turková**.

Hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jiří Strejček 72 let

Kristina Bartoníčková 73 let

Alžběta Poláková 76 let

Zdeňka Živnová 77 let

Zina Žantová 77 let

Jiřina Janoušková 80 let

Štefania Sajdllová 81 let

Marie Šaldová 92 let

Ivan Tišnovský 70 let
Jaroslav Kučera 71 let
Věra Metelková 74 let
Hana Strnádková 74 let
Josef Hejral 79 let
Blanka Lukášová 85 let

Horní Tříč

Marie Nigrinová 81 let
František Haken 95 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 15. 7. 2006 zemřela paní **Jarmila Samlerová**, rozená Mařátková z Vysokého nad Jizerou, ve věku 85 let.

Dne 19. 7. 2006 zemřela paní **PhDr. Libuše Uřešová, CSc.**, z Prahy ve věku 80 let.

Dne 18. 8. 2006 zemřel pan **Ing. František Vojen Jiří Janda** z Prahy ve věku 82 let.

Dne 2. 9. 2006 zemřela v Brně paní **Věra Fojtová**, rozená Patočková z Vysokého nad Jizerou, ve věku 97 let.

Dne 8. 9. 2006 zemřel pan **František Tetauer** z Rokytnice nad Jizerou ve věku nedožitých 90 let, učitel, později ředitel Základní školy ve Vysokém nad Jizerou, který vykonával i mnoho veřejných funkcí a byl nadšeným fotografem.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Zemřela Jarča z koupaliště

Narodila se 31. března 1921 v rodině bačkorářů - Kamile Mařátkové, rozené Blahoutové, a Antonínu Mařátkovi, který budoval a provozoval za 1. republiky koupaliště. Plovárenská Jarča, jak se jí tehdy říkalo, byla duče krev a mléko. Hory, plavání, běžky, houbaření, bylinky, to byl její život. Vyučila se dámskou krejčovou u paní Netukové. Před válkou pracovala v Praze, kde žila se svým bratrem Vlastíkem. Za války pracovala ve zdejší nemocnici, poznala tam i svého budoucího manžela Antonína Samlera. V roce 1944 se odstěhovala do Jílového u Děčína, kde žila s dcerami Ivanou, Petrou a Lubou. Do Vysokého jezdila stále a kde se narodila, svou životní pouť také ukončila.

Petra Strnadová, dcera

Vysoké nad Jizerou miluji. Za lásku k tomuto kraji vděčím své babičce Jarmile Samlerové. To ona nás naučila milovat zdejší kraj. Cestičky v parku, krásnou procházku k Márinkovu křížku, malý běžkařský výlet k Dykové skále, houbářské výpravy do Šachet či ke koupališti. Každoroční pňjezdy na 2. svátek vánoční do promrzlé chalupy pro nás znamenaly setkání s bratřenci, sestřenicemi a tetami. Letní, jarní, vánoční prázdniny, to pro nás vždy bylo Vysoké. Vůně babiččinych bylinek, voňátková polévka, žmolénkový koláč, návštěva muzea, divadla, to vše nás učila milovat a ctít. Pamatuji si, jak již jako malé dítě jsem Vysoké opouště-

la s pláčem a touhou se sem zase co nejdříve vrátit. A také vím, že mnohem lépe se Vysoké opouští, když není hezké počasí. Opustit však Vysoké za azurově modrého dne, když od chalupy vidíte hřebeny hor a ostré slunce zvýrazňuje obrysy roubených chalup, to je takřka nemožné. A přesto. Smrt byla nemilosrdná. Vybrala si právě takový nádherný den, ve kterém se Vysoké těžce opouští. Babička tu zanechala svou chaloupku u koryta, lavičku pod okny a svou velkou rodinu. Manžela, tři dcery, osm vnoučat a osm pravnoučat. Kdo jste znal "Jarču plovárenskou", přijďte pobejt, ať nejsme na vzpomínání sami.

Za tichou vzpomínku na babičku děkuje Mgr. Janeta Benešová, vnučka.

Vzpomínka na doktorku Libuši Uřešovou

Letos v létě, ve středu 19. července 2006, zemřela v osmdesáti letech po těžké nemoci, se kterou statečně bojovala, PhDr. Libuše Uřešová, CSc., historička umění a dlouholetá pracovnice Uměleckoprůmyslového muzea v Praze. Jeho ředitelem byl v letech 1948 až 1959 PhDr. Emanuel Poche, DrSc., (1903-1987), její manžel. S ním a s rodinou pak od roku 1957 unikala ve volných dnech pražskému shonu do klidu své horské chalupy čp. 2 ve Sklenářicích, často i ve společnosti své přítelkyně PhDr. Dagmar Hejdové, CSc. (*1920).

S ní se zúčastnila i jejího archeologického výzkumu stanoviště sklenářické sklárny z patnáctého století, který proběhl v červnu 1956 a v červnu 1957 za účasti redaktora Karla Hetteše a především některých Sklenářických i Vysokých.

Z chalupy Pocheových na svahu Petruškových vrchů pod sochou svatého Josefa se otvírá výhled nejen na Tomášovu vrchu se zmíněným archeologickým nalezištěm, ale i na Krkonoše s dominantou Kokrháče. Před postavením sklenářického kravína byl odtud pozoruhodný pohled i na Jizerské hory. Tyto krásy zde obdivovali i mnozí jejich přátelé a hosté. Mezi nimi i bývalá choť doktora Pocheho a znalkyně hudebních dějin Herberta Masaryková (1915-1996), vnučka Tomáše G. Masaryka. Dále údajně i historik umění Zdeněk Wirth (1878-1961), proslulý činností v památkové péči, fotograf Zdenko Feyfar (1913-2001), jazykovědec František Jílek-Oberpfälcer (1890-1973) či malíř Jaroslav Grus (1891-1983) a jiní.

Libuše Uřešová se odborně zabývala mnoha umělecko-historickými tématy různých dob, jak je pňnášelo její zaměstnání v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze, zvláště výraznou stopu zanechala kupříkladu v poznání historických hodin. Vysoký stupeň její odbornosti oceňovali i kolegové, například Zuzana Švabinská ve svých nedávno vydaných pamětech. V důchodovém věku doktorka Uřešová v práci neustávala a rovněž se i nadále věnovala rodinám svých obou synů, často právě ve Sklenářicích. Na Novém Městě pražském si

pak získala zásluhy o Divadlo v Řeznické, jehož byla více než vstřícnou domácí, jakožto spolumajitelka domu, kde toto dosud sídlí. Přátelům a sousedům nejen na Vysocku schází její milé návštěvy.

Tak například i JUDr. Václav Lukáš na ni již jen vzpomíná jako na jedinečnou osobnost, která mu byla přátelsky nakloněna.

Michal L. Jakl

PO UZÁVĚRCE

Kandidát do Senátu PČR

Ing. Zdeněk Joukl = sociální ekolog

Absolvent vysoké školy strojní, sociální ekolog. Trvale bydlí v Desné. Věk 65 let, svobodný, má syna. Kandiduje za Koalici pro Českou republiku. Není členem žádné politické strany.

Ze života:

Po absolvování VŠ strojní pracoval od r. 1963 v SONP Kladno v technicko-hospodářských funkcích. V r. 1970 propuštěn pro "ztrátu důvěry". Poté pracoval jako topič, výhybkář, signalista, vedoucí výroby, vedoucí technik bytového družstva, lesní dělník (likvidace kůrovce). V r. 1989 zakládá OF v Desné. Od r. 1991 podniká v oblasti zlepšování životního prostředí (ekologické studie s realizací, čtyři sběrný papíru, lesní pěstební činnost - Jizerské hory a Krkonoše) apod. V letech 1995 až 1999 byl členem Republikové rady hnutí NEZÁVISLÍ. Toto hnutí pomáhal založit.

Má čistý rejstřík trestů a negativní lustrační osvědčení. Nikdy nebyl členem KSČ. Byl aktivním členem zastupitelstva v Desné a signatářem Impulsu 99. Nyní je předsedou místní organizace Českého svazu ochránců přírody (Štěpánka), regionální skupiny Společnosti pro trvale udržitelný život, Společnosti pro ochranu před negativními vlivy TV, Společnosti pro ochranu před negativními vlivy reklamy a zakladatelem Společnosti pro prevenci válek a terorismu. Záliby: příroda, turistika, šachy (kandidát mistra), rekreační běh (35 maratónů), sociologie, praktická filozofie.

Program:

- ° Bezpečnost občanů na ulicích, řidičů na silnicích, prevence kriminality. Viditelná přítomnost policie na ulici (pěšky, na kole...), rychlé postihy již od malých deliktů.
- ° Zaměstnanost - města podporují zaměstnanost vlastními projekty, Desenská výzva.
- ° Dopravní obslužnost obcí - podpořit vznik konkurence pro ČSAD (výběrová řízení).
- ° Podpora malých a středních podnikatelů. Nabídky nemovitostí pro podnikání, "levné" půjčky do 300 tis., zavést pracovní knížky pro zaměstnané, kurzy práce pro uchazeče o práci.
- ° Trvale udržitelný život - nerabovat nerostné bohatství, nezanechávat po sobě problematické odpady, směřovat k energeticky méně náročné výrobě. Řešit přednostně ty složky životního prostředí, které negativně ovlivňují zdraví občanů.
- ° Úřad pro občana a nikoliv naopak, zlepšení komunikace mezi úřadem a